

rukopisů srovnal její články v systém, ale nadto jí předeslal nejen obšírnou předmluvu o knize samotné, nýbrž i přehled právních dějin na Moravě, zvláště soudního procesu. Hned po této první edici, které kromě vysvětlujících věcných poznámek a několika málo poznámek textových chybí ještě ediční aparát, vydal *Knihu Tovačovskou* (datováno týmž rokem 1868). Zde už je zřejmý pokrok, neboť Brandl nenásledoval svého předchůdce Demutha, který otiskl jen jediný rukopis t. zv. deskový, nýbrž porovnává 18 přístupných rukopisů a text provází hojnými poznámkami jak textovými, tak i věcnými. A stejně si počínal i při vydání vlastně nejtěžší a ovšem i nejstarší české právní knihy, totiž *Knihy Rožberské* (1872). Nyní sice víme, že metody, kterými Brandl pracoval, nejsou vždy spolehlivé, ale tehdy odpovídaly zcela současnému stavu badání. Tak i Brandl liboval si v kombinacích, jak se domníval podle tehdejších znalostí o právní historii, upravoval text rovněž podle našich tehdejších vědomostí filologických. Není ovšem proto nic pro Brandla ponižujícího, jestliže po odstupu více než půl století, leccos nemůžeme již přijímati v jeho podání, ale naopak zůstává mu vyhrazena zásluha, že nám vůbec takováto díla dal. Moderní metody vydavatelské jistě by přinesly texty spolehlivější, rozhodně však by novodobý editor nemohl v tak krátké lhůtě čtyř let zdolat práci tří knih, čili každá doba žádá své. Než nesmíme zapomenouti ani na ostatní práce Brandlovy, pokud se dotýkají právní historie. Je to především řada článků v *Právníku* a v *Časopise Matice Moravské* a soustavné vydávání *knih průhonných* (*Libri citationum*) a pak slovníková příručka *Glossarium illustrans bohemico-moraviae historiae fontes* (1876), jehož si už přál Palacký, a které následoval pak později pokusem na širší slovanské základně Jireček v t. zv. *Prove*. Tento glosář, k němuž Brandl učinil přípravy už při svých edicích, je stále kniha potřebná a prokazuje, jaký široký obzor Brandl měl. To, že nemámě dosud náhrady za tyto jeho práce, je nejlepším svědkem hodnoty Brandlova díla a připomenutí této hodnoty je vlastně také nejlepší vzpomínkou k stým narozeninám Vincence Brandla. Ča.

DŮLEŽITÉ PŘIPOMENUTÍ. V předešlém (6.) čísle byl nekrolog o univ. prof. Miloslavu Stiebrovi. A jak to již bývá, že ne v nevýznamných místech, nýbrž právě ve významných stávají se tiskové omyly, vznikla tisková chyba v křestním jméně zesnulého: nenazýval se »Miroslav«, nýbrž »*Miloslav*«. Jako zesnulý prof. Kadlec nesnesl, aby genitiv jeho jména zněl »Kadlece«, tak i prof. Stieber vždy důtklivě připomínal správné znění svého jména. Laskavý čtenáři, oprav tiskovou chybu, která se vloudila jak do nekrologu, tak i na titulní list, ač zpráva o pohřbu — nota bene od téhož pisatele — má označení správné. A snad promine při své světlé památce i zesnulý prof. Stieber. Vždyť on to byl, který s humorem jemu vlastním vzpomínal, že »habent sua fata libelli«. Dr. Čáda.

ÚMRTÍ. Dne 1. března zemřel prezident Patentního úřadu Dr. Antonín Němec a 16. března zemřel vrchní ředitel Dr. Emil Ross, s nímž jsme se setkávali téměř při všech finančních otázkách československých. Vr.

Z CELÉHO SVĚTA PRÁVNICKÉHO A HOSPODÁŘSKÉHO. *Australie:* Australští farmáři vytvořili obilní pool přes odpor obchodních komor. — *Anglie:* Podle plánu na reorganizaci pošt byl ministerstvem pošt zřízen poštovní poradní úřad (Post Office Board). — *Čína:* Ministr financí prohlásil, že podepíše londýnskou dohodu o stříbře; na naléhání svazu bankéřů projevil však ochotu pečovati o to, aby cena stříbra nebyla zvyšována, což by ohrožovalo čínský vývoz. Jde zejména o úmysl Rooseveltův zhodnotiti stříbro; Čína by v tomto případě pravděpodobně zavedla na tento kov vývozní cla. — *Francie:* Výbor francouzské sněmovny pro úpravu volebního práva usnesl se dáti podnět k reformě tohoto práva; v první řadě bude redukován počet poslanců. — Poslanecká sněmovna